

Κεφάλαιο V

Η ανακάλυψη της αγάπης

Aνακάλυψα την αγάπη κυριολεκτικά με ένα χτύπημα, κοντά στην ηλικία των 15 ετών. Μάλιστα, από ειρωνεία της μοίρας, ο κερατόκωνος με έφερε πιο κοντά στην πρώτη και μοναδική μου αγάπη. Την ώρα που έβγαινα από το σχολείο αυτός ερχόταν από τη σχολή ζιου-ζίτσου. Ξαφνικά κάποιος μου χτύπησε το μπράτσο και τα βιβλία μου έπεσαν. Ζαλίστηκα λίγο. Για ένα δευτερόλεπτο τα χέρια μου άγγιξαν τα δικά του ενώ με κοιτούσε στα μάτια. Κάτι πυροδοτήθηκε μέσα μου. Ενώ προσπαθούσα να συνέλθω, άκουσα:

«Γιατί έχεις μαζί σου ένα τετράδιο για κερατόκωνο;»

«Ποιό τετράδιο;», ρώτησα ακόμα ζαλισμένη.

«Αυτό εδώ...» είπε ενώ μου έδινε το τετράδιο ευγενικά.

«Ω, επειδή έχω αυτή την ασθένεια στα μάτια μου!», απάντησα.

«Κι εγώ το ίδιο! Η όρασή μου έχει καταστραφεί... Γνωρίζεις γι' αυτήν την ασθένεια;»

«Έχω ερευνήσει πολύ από τότε που τη βρήκαν σ' εμένα. Χειρουργήθηκα και στα δύο μάτια και τώρα είμαι καλά. Μπορώ να σας βοηθήσω;»

«Ευχαριστώ. Θα είναι καλό αν μπορείς. Οι γονείς μου ανησυχούν τόσο που δεν θέλουν να προπονούμαι άλλο διότι φοβούνται μην τυφλωθώ».

«Και εγώ πέρασα μια απίστευτα δύσκολη περίοδο όταν διαγνώστηκε η ασθένειά μου. Όλα όμως έγιναν καλύτερα όταν βρήκα έναν ειδικό γιατρό.

Εκτός από το ότι έχει θεραπεύσει τα μάτια μου, με έχει ενθαρρύνει να κατανοήσω την ασθένεια, κάτι που με έχει βοηθήσει αρκετά».

«Συγγνώμη για τη σύγκρουση. Είμαι ο Τζιοβάνι, χαίρω πολύ! Μήπως μπορούμε να τα ξαναπούμε;», είπε με ένα ντροπαλό χαμόγελο.

«Νομίζω πως ναι!» απάντησα λίγο αμήχανα.

Στη συνέχεια του έδωσα τον αριθμό μου και είπε αντίο. Βασικά, έφυγε τρέχοντας. Κάτι τέτοιο δεν μου είχε ξανασυμβεί. Συγκλονίστηκα με την απρόσμενη συνάντηση.

Η Βιολέτα συνάντησε την αγάπη

Ήθελα να γνωρίσω το αγόρι και με ενδιέφερε να τον βοηθήσω.

Είπα στη μητέρα μου για τον Τζιοβάνι και πως είχε κι αυτός κερατόκωνο. Από την έκφραση στο πρόσωπό της, θεωρώ πως ανησύχησε. Δεν μπορούσα να σκεφτώ κάτι άλλο και ανυπομονούσα να λάβω την κλήση από τον Τζιοβάνι. Αφού δεν με πήρε εκείνη τη μέρα, απογοητεύτηκα και πίστευα ότι δεν θα τον ξαναδώ ποτέ πια. Ανακάλυψα ότι ήταν αθλητής ζίου-ζίτσου και κέρδισε πολλά μετάλλια στα πρωταθλήματα. Ήταν διάσημος, τον γνώριζαν και οι φίλες μου!

Την επόμενη μέρα με πήρε τηλέφωνο και με κάλεσε για κουβέντα και παγωτό. Η μαμά μου με άφησε να βγω βόλτα μαζί του, αλλά είπε να μείνουμε κοντά στην πλατεία της γειτονιάς. Επίσης, θα έπρεπε να είμαι πίσω πριν τις 7:00 το απόγευμα, όταν ακόμα δεν έχει πέσει το σκοτάδι.

Ήταν ένα όμορφο καλοκαιρινό απόγευμα. Σταματήσαμε για ένα παγωτό που ήταν τέλειο. Μιλήσαμε πολύ για τα πάντα. Ένιωθα σαν να έχω πεταλούδες στο στομάχι μου. Ταυτόχρονα κατάλαβα ότι ούτε αυτός, ούτε οι γονείς του ήταν καλά ενημερωμένοι για τον κερατόκωνο. Δεν ήξερε καν ότι δεν πρέπει να ξύνει τα μάτια του!

Είπε ότι είχε ήδη κάνει cross-linking σε ένα νοσοκομείο και στα δύο μάτια, αλλά δεν είχε βελτιωθεί καθόλου. Είχε ακόμα πολύ υψηλό βαθμό και τα γυαλιά δεν τον βοηθούσαν. Έπρεπε να σφίγγει τα μάτια για οτιδήποτε ήθελε να δει, όπως το σκορ στον διαγωνισμό, την τηλεόραση, τον πίνακα στην τάξη. Η κοντινή του όραση ήταν όμως καλή.

Το απόγευμα πέρασε σαν μια στιγμή και πήγα σπίτι. Κανονίσαμε να συναντηθούμε κι άλλες φορές, μετά από το σχολείο μου, όταν τελείωνε την προπόνησή του. Σπούδαζε το πρωί και πήγαινε στην ακαδημία το απόγευμα. Οι γονείς του δεν ήθελαν πια να συνεχίσει με το ζίου-ζίτσου και είχαν σταματήσει να πληρώνουν τη συνδρομή του.

«Προτιμώ να τυφλωθώ παρά να σταματήσω να προπονούμαι και να αγωνίζομαι. Πήρα μια υποτροφία στην ακαδημία και θέλω να το προχωρήσω σοβαρά», δήλωσε ο Τζιοβάνι, ενώ φαινόταν ανήσυχος με την αβεβαιότητα που είχε.

Όταν έφτασα σπίτι, είπα στη μητέρα μου πόσο υπέροχα είχα περάσει εκείνο το απόγευμα. Επίσης ότι ένας γιατρός είχε πει στον Τζιοβάνι πως δεν μπορούσε πια να προπονείται και θα χρειαζόταν μεταμόσχευση κερατοειδούς. Ήθελα τόσο πολύ να τον βοηθήσω. Ήθελα να τον εξετάσει ο Δρ. Λούκκα Τσιμίνη και να τον φροντίσει όπως με φρόντιζε. Της ζήτησα να μου κλείσει ένα ραντεβού, για να του μιλήσω για τον καινούργιο μου φίλο.

Κάποτε άκουσα ότι η ρομαντική αγάπη είναι σαν να πέφτουμε σε έναν γκρεμό χωρίς να ξέρουμε αν εκεί κάτω υπάρχει κάποιος να μας κρατήσει. Αυτός ο ορισμός είχε νόημα για μένα επειδή έτσι ένιωθα. Μου αρέσει να διαβάζω για τα συναισθήματα και δεν είχα ξανακούσει κάτι τόσο αληθινό. Φοβόμουν, αλλά το να αγαπάς είναι να παραδοθείς χωρίς να είσαι σίγουρος. Είναι η βεβαιότητα για την αβεβαιότητα. Η αγάπη έρχεται χωρίς να ζητά άδεια και χωρίς καμία εθιμοτυπία. Καταλαμβάνει όλο τον χώρο στην καρδιά, αλλά μπορεί να αφήσει ένα άπειρο κενό μέσα μας.

Η μαμά μου έκλεισε το ραντεβού και πήγαμε μαζί όπως πάντα. Ο γιατρός μας ενημέρωσε ότι όλα ήταν πολύ καλά και σταθερά.

«Γιατί όμως είσπευσες το ραντεβού σου;» με ρώτησε.

«Η αλήθεια είναι ότι θα ήθελα να σας ζητήσω να φροντίσετε έναν φίλο μου», απάντησα και του περιέγραψα την υπόθεση του Τζιοβάνι.

«Βιολέτα, νομίζω ότι ένας φίλος μου μού έχει ήδη μιλήσει γι' αυτό το αγόρι. Πω πω, τι σύμπτωση! Τον λένε Τζιοβάνι; Πραγματικά θέλουμε το νούμερό του για να κλείσουμε ραντεβού μαζί του και με την οικογένειά του».

Ούτε εγώ ήξερα πως και ο Δρ. Λούκκα έκανε ζιουζίτσου, πόσο μάλλον πως είχε μαύρη ζώνη. Ο συγκεκριμένος φίλος του, ο οποίος ήταν ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας της Νότιας Αμερικής, είχε ήδη μεσολαβήσει για τον Τζιοβάνι και ο γιατρός συμφώνησε να του κάνει το ραντεβού και τις εξετάσεις.

«Μπορεί να συνεχίσει να προπονείται;» ρώτησα.

«Δεν βλέπω κανένα πρόβλημα. Πρέπει να είναι προσεκτικός, όπως όλοι οι άνθρωποι. Όπως ήδη ξέρεις, το μόνο που δεν μπορεί να κάνει είναι να τρίβει ή να τραυματίζει τα μάτια».

Ήμουν πολύ χαρούμενη! Ήθελα να πω στον Τζιοβάνι τα νέα, ότι θα γνωρίσει τον γιατρό μου, ο οποίος θα τον φροντίσει.

Επίσης, ότι μπορεί να αθλείται, απλά πρέπει να είναι προσεκτικός. Τον συνάντησα και του τα εξήγησα όλα.

«Άρα μπορώ να συνεχίσω με το άθλημά μου; Ουάου, φανταστικό, σε ευχαριστώ πάρα πολύ!!!», είπε κρατώντας τα χέρια μου.

Εκείνη τη στιγμή με αγκάλιασε και με εξέπληξε με το πρώτο μας φιλί. Άρχισε η σχέση μας!

Λίγες μέρες μετά, ο Τζιοβάνι πήγε στο ραντεβού με τον Δρ. Τσιμίνη συνοδευόμενος από τους γονείς του, τον Παύλο Σέζαρ και την Γκαμπριέλα. Σ' αυτή τη συνέντευξη ο γιατρός με τη μαύρη ζώνη στο ζιου-ζίτσου όχι μόνο ενθάρρυνε το αγόρι μου να συνεχίσει να αθλείται, αλλά και ανακούφισε την οικονομία της οικογένειας αφού δεν τους χρέωσε το ραντεβού και τις εξετάσεις, όπως είχε κανονίσει με τον δάσκαλο ζιου-ζίτσου Κλέιμπερ Μάγια. Όπως λέει το απόφθεγμα που χρησιμοποιείται από τους επαγγελματίες του αθλητισμού, το ζιου-ζίτσου σώζει – ακόμη και έξω από το τατάμι.

Ο Τζιοβάνι μου αφηγήθηκε το ραντεβού και ήταν ενθουσιασμένος με την προσαρμογή φακών επαφής. Χαιρόταν και αυτό με έκανε πολύ ευτυχισμένη. Ο Δρ. Λούκκα του εξήγησε ότι το cross-linking είχε γίνει πολύ καλά και το αποτέλεσμα ήταν ανάλογο με την εγχείρηση κατά τη συγκεκριμένη στιγμή. Αφού ο κερατόκωνος ήταν ήδη σε προχωρημένο στάδιο όταν έγινε η επέμβαση, η όραση δεν θα ήταν καλή μόνο με τη θεραπεία για τη σταθεροποίηση της εκτασίας. Θα μπορούσε να γίνει κάποιο άλλο είδος χειρουργείου, αλλά ο γιατρός συνέστησε να προσπαθήσει να προσαρμόσει σκληρικό φακό επαφής. Τον παρέπεμψε στην Δρ. Ραφαέλα. Είχα ξαναδεί την γιατρό στο ινστιτούτο. Νομίζω πως είναι η αρραβωνιαστικιά του Δρ. Τσιμίνη. Κάνουν ένα όμορφο ζευγάρι.

Ανησυχούσα όμως μήπως ο Τζιοβάνι δεν προσαρμοστεί με τους φακούς. Η εμπειρία μου δεν ήταν ωραία, αν και ήξερα ότι αυτό μπορεί να διαφέρει από άτομο σε άτομο. Επίσης ο φακός που θα δοκίμαζε φαινόταν διαφορετικός από αυτόν που χρησιμοποιούσα εγώ.

Η Βιολέτα μιλάει στον γιατρό για τον Τζιοβάνι

Έτσι η αγάπη μας χτύπησε δυνατά: Εγώ, ο Τζιοβάνι και ο κερατόκωνος.

Κεφάλαιο VI

Ο Τζιοβάνι και ο σκληρικός φακός

Είχα ήδη μάθει ότι εάν ο ασθενής με κερατόκωνο δεν έχει καλή όραση με γυαλιά πρέπει να δοκιμάζονται φακοί επαφής πριν να υποδειχθεί μεταμόσχευση κερατοειδούς. Όταν είναι καλά προσαρμοσμένος στον κερατοειδή ο ημίσκληρος φακός επαφής παρέχει την καλύτερη δυνατή όραση, αν και δεν προσφέρει κανένα όφελος στη σταθεροποίηση της εξέλιξης της ασθένειας.

Υπάρχουν διαφορετικοί τύποι ειδικών φακών για τον κερατόκωνο. Εκτός από ιδιαίτερους ζελατινώδεις φακούς, οι πιο σύγχρονοι σκληροί αεροδιαπερατοί φακοί επαφής (RGP) στηρίζονται στην περιφέρεια του κερατοειδούς με περισσότερη άνεση και μικρότερο κίνδυνο τραυματισμού του ιστού.

Οι φακοί αυτοί είναι μεγαλύτεροι από τους κοινούς φακούς επαφής και στηρίζονται στον σκληρό χιτώνα, το λευκό μέρος του ματιού. Αναπτύχθηκαν για ασθενείς με έντονη ανωμαλία του κερατοειδούς, ειδικά σε προχωρημένες περιπτώσεις κερατόκωνου.

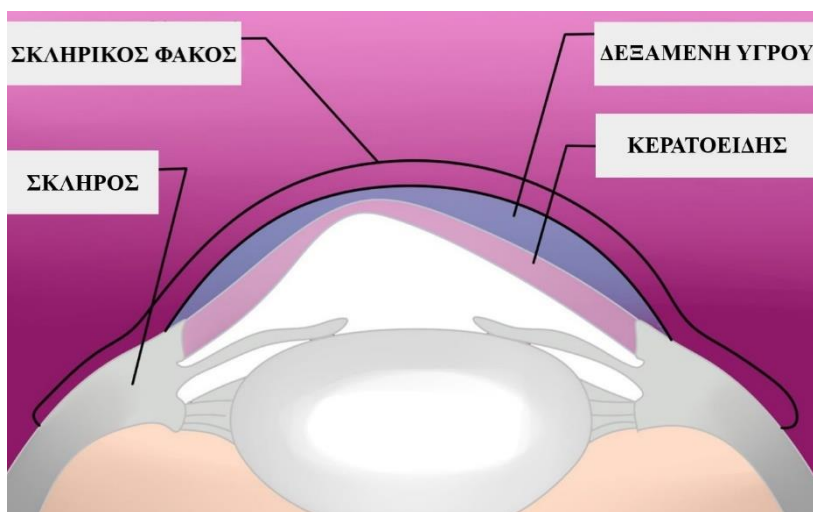
Με τους σκληρικούς φακούς το κενό μεταξύ του κερατοειδούς και του φακού συμπληρώνεται από ένα υγρό, κατά προτίμηση φυσιολογικό ορό. Αυτό οδηγεί σε πιο άνετη προσαρμογή, ακόμη και σε ασθενείς με μεγαλύτερη ευαισθησία. Ο σκληρικός φακός κατασκευάζεται από ένα υλικό με υψηλό δείκτη διαπερατότητας οξυγόνου, επιτρέποντας τη χρήση μέχρι και για 12 συνεχόμενες ώρες.

Επομένως, μια καλή προσαρμογή του ασθενούς στον σκληρικό φακό βάζει στην άκρη την ανάγκη για μεταμόσχευση κερατοειδούς.

Ο Τζιοβάνι έκλεισε ραντεβού με τη Δρ. Ραφαέλλα και πήγε με τη μητέρα του, η οποία πάντα τον συνοδεύει. Ήταν τέλειο! Η γιατρός τους εξήγησε για τους βασικούς κανόνες

υγιεινής των χεριών πριν από τον χειρισμό των φακών, τον καθαρισμό τους με συγκεκριμένα προϊόντα και τη σωστή αποθήκευσή τους. Παρ' όλες τις δυσκολίες να μάθει πώς να βάζει και να βγάζει τους φακούς, ο Τζιοβάνι το κατάφερε στην προσαρμογή με άνεση με αποτέλεσμα καλή όραση.

Χάρηκα πάρα πολύ που βοήθησα κάποιον, ειδικά τον Τζιοβάνι, με τον οποίο ήμουν ερωτευμένη. Αυτό ήταν πολύ ιδιαίτερο! Κατάλαβα πραγματικά πως θα μπορέσω να βοηθήσω ανθρώπους με την ίδια ασθένεια μ' εμένα.

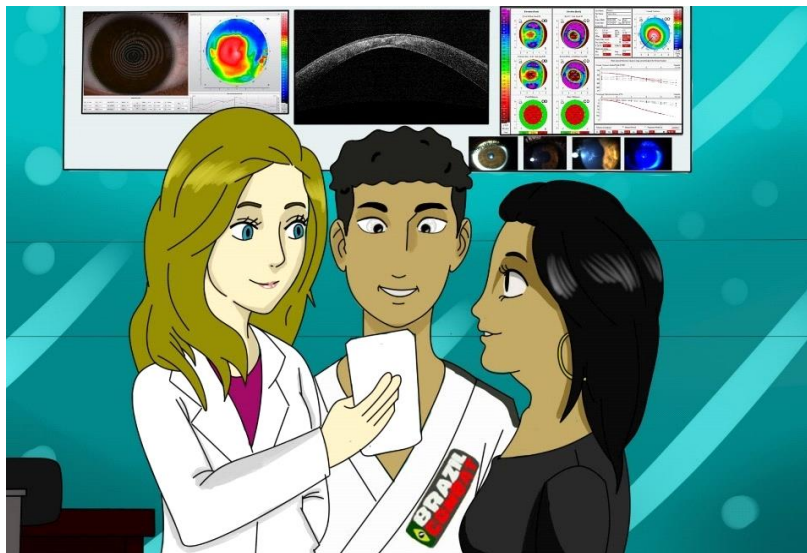
Ο σκληρικός φακός στο μάτι

Σκέφτηκα ότι θα μπορούσα να έχω βοηθήσει περισσότερο αν είχα γνωρίσει τον Τζιοβάνι νωρίτερα.

Θα είχε η ασθένεια προχωρήσει τόσο πολύ αν δεν έτριβε τα μάτια του; Αν τον είχα συναντήσει πιο πριν, θα ήταν η ιστορία μας η ίδια;

Αναγνωρίζω ότι είχα την ευκαιρία της πρόωρης διάγνωσης και θεραπείας. Έμαθα επίσης πολλά, κάτι που διαδραματίζει βασικό ρόλο στην πορεία της νόσου. Φαντάζομαι και άλλους σαν τον Τζιοβάνι που τους απαγόρευαν να κάνουν

αθλητισμό λόγω του κερατόκωνου. Πόσο πόνο θα μπορούσε να είχε γλιτώσει! Γι' αυτό τον λόγο αποφάσισα να γράψω αυτό το βιβλίο, για να βοηθήσω ανθρώπους σαν εμάς.

Ο Τζιοβάνι στη δοκιμή των φακών